

PUNT PER PUNT

Cita Cultural
4 de novembre, a les 18 hores,
a la Seu Universitària d'Alacant
<https://goo.gl/rjpYom>
Cinema infantil i tallers d'animació:
Zootròpolis

Curs de valencià B2 de la Universitat d'Alacant i *Información*

Universitat
d'Alacant

Fascicle 7. Reptes esportius

A Comprensió escrita

Llig el text següent i, després, respon a les preguntes dels exercicis 1, 2 i 3.

La conquesta dels confins de la Terra

Arribar sempre un pas més enllà és una de les característiques més definidores de l'espècie humana, que explica la nostra evolució i la nostra idiosincràsia. Aquest afany té un anvers i un revers, una cara i una creu, com tot en la vida –o, almenys, com tot el que fem els humans en la vida–: igual que ens serveix per a millorar, per a prosperar, per a sadollar les nostres ànsies de saber, també l'usem per a destruir, per a anorrear els contraris, per a sembrar el mal. És una qüestió, doncs, d'enfocament.

Anar un poc més lluny que cap altre humà ens estimula, incentiva la competitivitat i ens fa traure el millor que tenim: la imaginació, l'esforç, la perseverança, la lluita per la supervivència, la conquesta de l'èxit. Per regla general, en aquest propòsit apareix com a element fonamental la figura de l'oponent, de l'antagonista: Poulidor i Anquetil, Russell i Chamberlain, Karpov i Kasparov. Sense aquesta dualitat, és probable que no hagueren sigut possibles les grans gestes humanes, com ara les conquestes del pol nord i del pol sud.

El pol nord geogràfic és el punt més septentrional de la superfície del nostre planeta, els 90° de latitud nord, amb el qual convergeix l'eix de rotació de la Terra. Es troba situat al bell mig de l'oceà glacial Àrtic, un mar de conca quasi circular, format encara majoritàriament per aigua congelada –malgrat el desglaç provocat per l'escalfament global–, subsidiari de l'oceà Atlàntic i rodejat per les terres de Groenlàndia, Canadà, Alaska, Rússia i Noruega.

La conquesta del pol nord es converteix en un repte a partir del segle XIX. El contraalmirall anglès William Edward Parry, després de diverses expedicions nàutiques per l'Àrtic, va aconseguir endinsar-se pel gel fins als 82° 45' de latitud l'any 1827. Dècades després, el 1871, l'expedició estatunidenca Polaris, capitanejada per Charles Francis Hall, va fracassar després de la mort de Hall, tal volta enverinat. El 1879, una altra expedició nord-americana, encapçalada per George Washington DeLong, va córrer la mateixa sort. El vaixell amb què viatjaven, l'USS Jeanette, es va enfonsar després de quedar atrapat en el gel i els tripulants van acabar morint per inanició en la tundra siberiana. El 1895, dos exploradors noruecs, Nansen i Johansen, van assolir els 86° 14', fita superada lleugerament per l'expedició italiana capitanejada per Luigi Amedeo i Umberto Cagni en 1900, que va arribar als 86° 34' de latitud.

En el segle XX, creix l'obsessió per arribar al pol nord. El 1908, l'explorador Frederick Albert Cook, acompanyat de dos inuits, va afirmar que l'havia conquerit, però no disposava de dades empíriques per a provar-ho. Així, durant anys es va atribuir l'assoliment d'aquest gran repte a l'expedició pedestre de Robert Peary, Matthew Henson i quatre inuits en 1909. Tanmateix, aquesta proesa no està exempta de polèmica i hi ha dubtes raonables que en qüestionen la veracitat. Conseqüentment, el primer registre verificat d'haver arribat al pol nord correspon a l'explorador noruec Roald Amundsen, que el 1926 el va sobrevolar amb el dirigible Norge.

A diferència del pol nord, el pol sud, el punt més austral del planeta, es troba en terra ferma, en el continent de l'Antàrtida, que està rodejat per l'oceà glacial Antàrtic. L'explorador britànic Robert Falcon Scott fou el primer a intentar arribar al pol sud en una expedició iniciada en 1901, però no ho va aconseguir. Vora una dècada més tard, el mateix Scott va intentar complir de nou aquest repte amb l'expedició Terra Nova. Aquesta vegada, amb èxit: va aconseguir assolir el pol sud el gener de 1912. Tanmateix, fou un èxit molt amarg: hi va arribar just trenta-quatre dies després que ho haguera fet el seu gran rival, el noruec Roald Amundsen, que va conquerir el pol sud el 14 de desembre de 1911.

L'expedició d'Amundsen es va dur a terme amb gran secretisme. En principi, havia preparat un trencagel per a penetrar en l'Àrtic. Però la notícia que Robert Peary havia conquerit el pol nord en 1909 el va menar a canviar de plans i dirigir-se al pol sud. A finals de 1910, va arribar a l'Antàrtida, on van instal·lar la base operativa. Unes quantes setmanes més tard, era l'expedició britànica de Scott la que hi desembarcava. Noruecs i britànics van mantindre uns quants contactes, almenys aparentment cordials, però que van estimular la rivalitat entre les dos expedicions. Això va provocar que Amundsen precipitara l'intent d'arribar al pol sud, en partir el setembre de 1911, amb temperatures baixíssimes de -56°. Tot i aquest error, l'expedició noruega tornà al camp base sana i estalvia. Pugué reprendre el repte a l'octubre, més avançada la primavera. L'expedició definitiva, formada per cinc homes i quatre trineus tirats per gossos, va culminar la fascinant proesa el 14 de desembre de 1911.

El contrast entre l'èxit d'Amundsen i la decepció de Scott encara es va engrandir més com a conseqüència del final de les dos expedicions: mentre que Amundsen i els seus quatre acompanyants van tornar sense entrebancs al camp base, l'expedició britànica, que a penes anava amb un mes de retard, va haver d'afrontar un oratge molt advers, que els va debilitar fins a la mort a causa del fred extrem i la falta d'aliments.

Saps que *inuit* és sinònim de *esquimal* i fa referència als habitants dels pobles àrtics que s'estenen per Alaska, Canadà i Groenlàndia?

Exercici 1.

Respon a les preguntes següents:

- Per què és tan important la figura de l'antagonista en els grans reptes?
- Quines característiques presenta l'oceà glacial Àrtic?
- Qui encapçalava l'expedició que va acabar morint de fam a Sibèria?
- Qui va arribar per primera vegada al pol nord?
- Quines conseqüències va tindre la precipitació d'Amundsen el setembre de 1911?

Exercici 2.

Elegeix la resposta correcta entre les opcions que t'ofereim:

- Quins exploradors van arribar més a prop del pol nord en el segle XIX?
- Qui es va atribuir per primera vegada la conquesta del pol nord?
- Com s'anomenava l'expedició dirigida per Charles Francis Hall?
- Quin objectiu perseguia primerament Amundsen?
- Robert Falcon Scott va intentar conquerir el pol sud per primera vegada...

a) Nansen i Johansen
b) Frederick Albert Cook
c) Terra Nova
d) Conquerir el pol sud
e) ...en 1901

Amedeo i Cagni
Robert Peary
Polaris
Conquerir els dos pols
...en 1911

Peary i Henson
Roald Amundsen
USS Jeanette
Conquerir el pol nord
...en 1909

Exercici 3.

Digues si són verdaderes (V) o falses (F) les afirmacions següents:

- a) Roald Amundsen va conquerir el pol nord en 1926 amb una expedició pedestre.
- b) Els exploradors Scott i Amundsen van mantindre una forta rivalitat per conquerir el pol sud.
- c) Els exploradors suecs Nansen i Johansen van arribar als 86° 14' de latitud nord en 1895.
- d) L'expedició al pol nord dirigida per Robert Peary en 1909 estava formada per ell mateix, Matthew Henson i quatre inuits.
- e) Robert Falcon Scott va arribar al pol nord trenta-quatre dies després que Amundsen.

Fascicle 7. Reptes esportius

B Normativa i gramàtica

B1. Els demostratius

1 Els demostratius són uns tipus de paraules que ens permeten seccionar l'espai per a classificar la posició dels objectes en tres graus locatius:

- Proximitat
- Distància intermèdia
- Llunyania

2 Hi ha tres tipus de demostratius:

- Els adjectius (acompanyen un nom): *esta, eixes, aquells...*
- Els pronoms neutres: *açò, això, allò*
- Els adverbis: *ací, ahí, allí*

3 El valencià divideix l'espai en tres graus. Però això no ocorre igual en totes les llengües. Per exemple, l'anglès només té dos graus (proximitat i llunyania): *this, that*. El català oriental també ha tendit a la reducció a dos graus: *aquest, aquell*.

6 El segon sistema (*aquest / aqueix / aquell*) és molt formal. Flexiona així:

- *Aquest, aquesta, aquests, aquestes*
- *Aqueix, aqueixa, aqueixos, aqueixes*

Al costat de *aquests*, també hi ha la variant *aquestos*.

5 El primer sistema (*este / eixe / aquell*) és el més propi del valencià i és adequat per a comunicacions formals i informals. Flexiona així:

- *Este, esta, estos, estas*
- *Eixe, eixa, eixos, eixes*
- *Aquell, aquella, aquells, aquelles*

4 A hores d'ara, conviuen quatre sistemes d'adjectius demostratius, tres de tres graus i un de dos:

- *Este / eixe / aquell*
- *Aquest / aqueix / aquell*
- *Aquest / eixe / aquell*
- *Aquest / aquell*

7 El tercer sistema (*aquest / eixe / aquell*) també és molt formal. Usa *eixe* per al 2n grau perquè és l'única forma que es diu en els parlars que en distingeixen tres. El quart sistema (*aquest / aquell*) secciona l'espai només en dos graus.

8 Els pronoms neutres demostratius són *açò / això / allò*. La variant *astò* per al 1r grau no és adequada per a registres formals. En el sistema de dos graus, només s'usa *això* i *allò*.

9 Els adverbis demostratius són *ací, aquí / ahí / allí, allà*. Si bé *aquí* era l'adverbi de 2n grau en la llengua antiga, ara designa el 1r grau en alguns parlars. L'adverbi *allà* remet a un espai llunyà més remot. En el sistema de dos graus només s'usa *aquí* i *allà*.

B2. Els complements preposicionals

1 Els complements preposicionals estan formats per una preposició i per un sintagma nominal: *a la ciutat, de la casa, per un camí, en dos minuts, contra eixa opinió, per a Núria, amb la clau, davant de la tenda, sense diners...*

2 Poden acomplir diverses funcions sintàctiques. Les principals són: complement indirecte (CI), de règim verbal (CRV), del nom (CN) i circumstancials (CC). Aquests últims poden ser de lloc, de temps, de manera, d'instrument, de companyia, de finalitat, etc.

3 El **CI** indica el destinatari de l'acció verbal. Sempre és introduït per les preposicions *a* o *per a* i es pot substituir pels pronoms febles *li* (singular) i *els* (plural). Per a més informació, repassa la unitat 5.

6 En registres formals, quan el CRV està sobreentès, cal recuperar-lo amb els pronoms *en* (si el CRV està introduït per *de*) o *hi* (amb la resta de preposicions):

- Parlem del viatge?
- Millor **en** parlem demà.
- Has obtingut la beca?
- Sí, però **hi** he renunciat.

5 El **CRV** és exigít per l'acció verbal. Depèn de verbs que sempre demanen l'aparició d'una preposició concreta: *renunciar a, dedicar-se a, acostumar-se a, adonar-se de, alegrar-se de, dependre de, consistir en, confiar en, insistir en, conformar-se amb, amenaçar amb, optar per...*

4 El **CN** fa una funció similar a la de l'adjectiu, és a dir, qualifica i determina el nom que acompanya. Sol ser introduït per la preposició *de* (*la filla de Pere*), encara que també són possibles unes altres preposicions: *màquina per a fer forats, lluita per sobreviure, casa en venda, dret a vaga*.

7 Preferiblement, aquestes preposicions cauen davant de la conjunció *que* en registres formals: *m'alegre Ø que vingues, s'ha acostumat Ø que l'ignoren, insistisc Ø que tinc raó*. També és preferible substituir *amb* i *en* per *a* o *de* davant d'infinitiu: *confia a guanyar hui, el van amenaçar de sancionar-lo*.

8 Els **CC** donen informació complementària sobre l'acció verbal. Al costat dels complements preposicionals, també poden funcionar com a CC els sintagmes adverbials: *hem quedat ací, hui m'he alçat molt enjorn, sempre treballa metòdicament*.

9 En cas de substitució per un pronom feble, usem *hi* per als CC de manera, de lloc de destinació, de temps, de companyia, de finalitat o d'instrument. I usem *en* per als CC de causa i de lloc de procedència. Tot i això, la substitució dels CC per un pronom feble és un fenomen poc habitual.

Exercici 4.

Transforma aquestes oracions passant del singular al plural les paraules en negreta i completa els buits amb el pronom o l'adverbi demostratiu adequat al grau locatiu:

- Per favor, pots donar-me eixe **bolígraf** i eixa **llibreta**? Estan _____, damunt del pupitre.
- Esta **qüestió** és secreta. Promet-me que _____ que et diré ara no ho contaràs mai.
- Veus aquell **home** que camina per _____ lluny amb eixe **barret** tan cridaner?
- Mireu què vos duc _____: este **raïm** és del meu propi hort.

Exercici 5.

D'acord amb les explicacions anteriors i els coneixements que ja tens adquirits, completa aquestes oracions amb les preposicions adequades. Si no cal posar-hi res, indica-ho amb el signe Ø:

- Les desigualtats tendeixen _____ agreujar-se i incideixen _____ la conflictivitat social.
- Estem d'acord _____ la proposta, però apostem _____ aplicar-la l'any que ve.
- Amics, comptem _____ tots vosaltres _____ impulsar el nostre projecte col·lectiu.
- L'oposició consisteix _____ tres proves. La primera consta _____ dos exercicis.
- M'he preparat un entrepà _____ tonyina _____ escabetx.

- La van convidar _____ explicar el seu punt de vista _____ una conferència.
- L'alumnat es queixa _____ que no han tingut prou temps _____ fer l'examen.
- Manel mai fa la faena perquè confia _____ que el professor s'oblidarà _____ demanar-li-la.

Exercici 6.

Ompli els buits del text següent amb les paraules adequades, d'acord amb les indicacions que apareixen entre parèntesis. Si t'ofereix dos paraules separades per una barra (/), tria'n una. Si t'ofereix un verb en infinitiu, conjuga'l:

El cim més alt de la Terra

L'Everest és la _____ ('ELEVACIÓ NATURAL DEL TERRENY, ALTA I AMB PENDENT, SERRA, MONT') més alta de la Terra. Està situada en la _____ ('CONJUNT DE SERRES QUE FORMA UN SISTEMA') de l'Himàlaia, en el límit entre el Nepal (al sud) i el Tibet (al nord). Els últims _____ ('ACTE O EFECTE DE MESURAR'), fets en 2005, indiquen que arriba als 8.844 metres d' _____ ('DISTÀNCIA VERTICAL ENTRE UN PUNT DE LA SUPERFÍCIE TERRESTRE RESPECTE AL NIVELL DEL MAR, ALTURA'), coronats per una capa de gel de més de tres metres i mig de _____ ('TERCERA DIMENSIÓ DELS COSSOS, CONTRAPOSADA A LA LLARGÀRIA I L'AMPLÀRIA, GRUIX').

El nom *Everest* prové del cognom del topògraf britànic a l'Índia entre 1830 i 1843, George Everest. Aquest va suggerir _____ ('POSAR NOM, ANOMENAR, DENOMINAR') l'enorme cim amb el nom autòcton, però es van trobar que no _____ ('EN / Ø') tenia cap en llengua nepalesa, probablement a causa de la distància de la muntanya respecte a les zones habitades del Nepal, i que desconeixien el nom tibetà (Chomolungma o Qomolangma, que significa ' _____ ('FEMENI DE DEU) mare de la Terra'), tot i que ja apareixia documentat en mapes _____ ('DE LA XINA') de 1719. Cap a 1960, el govern nepalès va crear el topònim Sagarmatha, 'el cap del cel'.

Els primers intents d'ascendir l'Everest es van produir als anys vint del segle xx. El 1924, els alpinistes George Mallory i Andrew Irvine van desaparèixer quan _____ ('FER') front a l'últim tram previ al cim, malgrat que encara hui s'especula si _____ ('Ø / HI') podrien haver arribat i trobat la mort en el descens. La _____ ('CERTESA, QUALITAT DE CERT') sobre la conquesta de l'Everest té lloc en 1953 i s'atribueix al neozelandès Edmund Hillary i al _____ ('INDIVIDU DEL NEPAL QUE HABITA A L'HIMALAIA') Tenzing Norgay, membres d'una expedició britànica.

Des d'aleshores, han conquistat el cim més alt de la Terra més de dos mil persones, a pesar de l'enorme dificultat que representa, com _____ ('LO / HO') testimonien les més de _____ ('AMB LLETRA, 200) que hi han perdut la vida. Només en 1996, un canvi _____ ('QUE ES PRODUÏX DE COLP, D'IMPROVIS') de l'ortatge arran d'una tempesta va comportar un bruscat descens de l'índex d'oxigen, _____ ('LA QUAL COSA / EL QUE') va provocar la mort de quinze persones _____ ('QUE PERTANY') a tres expedicions diferents.

La disminució de l'oxigen, la força del vent i les temperatures baixíssimes, _____ ('SOBRETOT / SOBRE TOT') a partir de la coneguda _____ ('COM / COM A') «zona de la mort» (per damunt dels 8.000 metres d'altitud), suposen un risc descomunal per als alpinistes, molts _____ ('DELS QUALS / DELS QUE') utilitzen màscares d'oxigen a partir d'eixa altura. Aquest fet ha alimentat una polèmica sobre la _____ ('QUALITAT D'IDONI') d'admetre-les com a recurs habitual, ja que això ha convertit en més _____ ('QUE PRESENTA FACILITAT D'ACCÉS') el repte de conquerir l'Everest per a alpinistes no tan preparats i això, en alguns casos, pot haver sigut la causa d'accidents i morts.

No obstant això, pujar al sostre de la Terra i tocar el cel amb els dits és, sempre, una _____ ('ACTE DE GRAN VALOR') que necessita, per damunt de tot, una condició física extraordinària, grans dosis de _____ ('ACCIÓ DE PERSEVERAR') i, també, un _____ ('PORCIÓ D'ALGUNA COSA QUE ES PREN AMB L'EXTREM DELS DITS') d'obsessió. L'última gran fita _____ ('A QUÈ / A LA QUÈ') ha assistit el gegant asiàtic la va protagonitzar l'esportista català, Kilian Jornet, el qual, en tot just una setmana (entre el 21 i el 28 de maig de 2017), va fer una doble ascensió en solitari, sense oxigen suplementari, ni cordatges _____ ('FIXAT EN UN LLOC').

Vocabulari i pronúncia

Esports i competicions

Exercici 7.

Escriu en els buits de les frases següents el terme adequat dels que t'ofereix en el requadre:

arreplegapilotes, assalt, balisa, caiac, ciclocròs, escaire, esmaixada, fanalet roig, finta, planter, rebuf, tremolina

- El camp de regata està delimitat per unes _____ grogues que marquen l'itinerari que han de seguir els _____.
- Després de no guanyar cap partit i a penes haver-ne empatat dos, tenim l'honor de ser el _____ de la competició.
- En el _____ del Joventut de Badalona s'han format alguns dels millors jugadors europeus de bàsquet dels últims anys.
- La pilota es va encastar tan fort en xàrcia que l' _____ no podia endur-se-la.
- La partida de ping-pong es va decidir amb una _____ del jugador coreà, que va desconcertar el rival per l'efecte que va agafar.
- El ciclista alemany va guanyar l'esprint en aprofitar el _____ dels seus rivals, que el va protegir del vent.
- La pilota va entrar màgicament per tot l' _____, fregant tant el pal com el travesser.
- El jugador de bàsquet Julius Erving era conegut per acabar moltes de les seues accions amb una contundent _____.
- La carrera de _____ transcorre per alguns trams excessivament accidentats, que poden ser perillosos per als ciclistes.
- El davanter va intentar enganyar els defenses amb una _____, però li van endevinar les intencions.
- El boxejador favorit va caure per KO en el tercer _____ del combat.

Exercici 8.

Escolta atentament les set definicions de l'àudio. Després de cada una, et donarem set segons per a escriure la resposta correcta. En acabar, les repetirem de nou i tindràs tres segons més per a respondre. Finalment, et direm les solucions.

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u07-a01.mp3>

1. VEN _____	5. TRA _____
2. FER _____	6. ULT _____
3. JAV _____	7. TAM _____
4. PEV _____	

Exercici 9.

Escolta atentament aquest dictat. Copia'l i, després, corregeix-lo. En acabar, llig-lo tu en veu alta, vinculant la forma escrita amb la pronúncia adequada.

Raymond Poulidor, l'etern aspirant
<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u07-a02.mp3>

Exercici 10.

Escolta atentament les set operacions matemàtiques de l'àudio. Després de cada una, et donarem cinc segons per a respondre. Quan passen els cinc segons, et donarem la solució i et proposarem una nova operació, així fins a set.

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u07-a03.mp3>

D Comprensió oral

Abans de res, llig les preguntes dels exercicis 11, 12 i 13. Després, escolta atentament l'àudio següent. En acabar, intenta respondre a totes les preguntes.

El repte de Garri Kasparov
<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u07-a04.mp3>

Exercici 11.

Respon a les preguntes següents:

- En quin territori se sol situar l'origen del joc dels escacs?
- Quan es van introduir els moviments profunds de la reina i els alfils?
- Com va acabar la final del campionat mundial de 1984?
- De tots els escaquistes esmentats, quin va conservar el títol mundial durant més temps?
- Quin joc practicat a l'Índia es considera un precedent dels escacs?

Exercici 12.

Elegeix la resposta correcta entre les opcions que t'ofereim:

- Quin escaquista fou proclamat primer campió mundial en 1886?
- En quants campionats mundials va superar Kasparov a Karpov?
- Quantes partides van acabar en taules en la final del campionat mundial de 1984?
- Des de l'Índia, els escacs es van estendre cap a occident...
- Amb quina edat es va convertir Kasparov en el campió mundial més jove de la història?

a) Wilhelm Steinitz
 b) En tres
 c) Quaranta-huit
 d) ...cap a la Xina, Corea i el Japó
 e) Vint-i-quatre anys

Emanuel Lasker
 En quatre
 Quaranta
 ...cap a Egipte
 Trenta-dos anys

José Raúl Capablanca
 En cinc
 Vint-i-quatre
 ...cap a l'Iran
 Vint-i-dos anys

Exercici 13.

Digues si són verdaderes (V) o falses (F) les afirmacions següents:

- a) El *Llibre dels jocs partits dels escacs en nombre de cent*, de Francesc Vicent, fou publicat a València en 1495.
- b) Després de la Segona Guerra Mundial, el campionat mundial d'escacs va ser dominat pels escaquistes nord-americans.
- c) Bobby Fischer va renunciar a disputar la final contra Karpov en 1975.
- d) Garri Kasparov es va retirar de l'alta competició escaquista en 2007.
- e) En 1993 es va produir una escissió en la Federació Internacional d'Escacs.

E Habilitats comunicatives: replicar

Replicar consisteix a mostrar una oposició argumentada a una resposta que ens han donat i que no ens satisfà. És, per tant, una habilitat que ens permet argüir en contra d'una altra opinió i que ens pot resultar molt útil a l'hora de debatre.

Replicar

Replicar amb arguments sòlids i raonats és una habilitat pròpia de la confrontació d'arguments, és a dir, dels debats. En aquests intercanvis, és molt aconsellable seguir unes normes d'actuació.

Una bona rèplica s'ha de fer amb tacte i sense trencar les normes de cortesia. Per això, pot ser molt efectiu replicar usant el condicional: *Voldria mostrar el meu desacord amb... M'agradaria expressar la meua oposició a...*

Replicar significa negar absolutament o en part una resposta o una afirmació d'un altre interlocutor. És, per tant, una acció contundent, que pot generar una certa discòrdia.

També podem iniciar les nostres rèpliques amb expressions que denoten respecte envers els interlocutors: *amb tots els respectes, sense ànim de polemitzar, sense desmerèixer cap opinió...*

Per eixa raó, és important que, abans de replicar, siguem respectuosos amb els torns de paraula. És a dir, no hem d'interrompre cap raonament, sinó demanar discretament la veu, ja siga al moderador o al nostre interlocutor.

A l'hora de replicar, hem de desenvolupar un argument que ens permeta contradir els arguments contraris. Per tant, no hi caben les respostes taxatives o tautològiques: *no farem això i no ho farem perquè no!*

Així mateix, en la rèplica és fonamental mantindre un to de veu i un ritme calmats, evitar un excés de vehemència i no gesticular despectivament. La mala educació no ens forneix de bons arguments, sinó justament al contrari.

Si no volem que el debat es convertisca en un camp de batalla, hem d'evitar els atacs *ad hominem* i les respostes satíriques o iròniques, ja que poden ser percebuts com a intents de ridiculització.

Quan les rèpliques se succeeixen sense arribar a cap entesa, no hem d'enfadar-nos ni usar el silenci com a resposta. És preferible constatar elegantment la discordança: *És evident que en este tema no arribarem a cap acord.*

Exercici 14.

Fes una rèplica als arguments següents:

- Totes les persones haurien d'estudiar les llengües més parlades del món.
- Una persona ben informada és la que mira la televisió almenys dos hores diàries.
- Les tradicions s'han de mantindre perquè s'han fet des de sempre.

Solucions:

Exercici 1

a) Perquè suposa un estímul, incentiva la competitivitat i ens fa traure el millor que tenim. b) Té una conca quasi circular, l'aigua està majoritàriament congelada, és subsidiari de l'oceà Atlàntic i està rodejat per les terres d'Euràsia i Amèrica del Nord. c) George Washington DeLong. d) Es va atribuir eixe mèrit a Robert Peary (1909), però hi ha dubtes raonables. El primer que el va sobrevolar fou Roald Amundsen el 1926. e) Per sort, foren escasses, ja que l'expedició pogué tornar al camp base sana i estalvia i reprendre l'objectiu vora un més després.

Exercici 2

a) Amedeo i Cagni. b) Frederick Albert Cook. c) Polaris. d) Conquerir el pol nord. e) en 1901.

Exercici 3

aF, bV, cF, dV, eF

Exercici 4

a) Per favor, pots donar-me eixos bolígrafs i eixes llibretes? Estan ahí, damunt del pupitre. b) Estes qüestions són secretes. Promet-me que açò que et diré ara no ho contaràs mai. c) Veus aquells hòmens (o homes) que caminen per allí (o allà) lluny amb eixos barrets tan cridaners? d) Mireu què vos duc ací (o aquí): estos raïms són del meu propi hort.

Exercici 5

a) a, en, b) amb, per, c) amb, per a, d) en, de, e) de (o amb), en, f) a, en, g) Ø, per a, h) Ø, de

Exercici 6

muntanya / serralada / mesuraments / altitud / grossària / batejar / en / deessa / xinesos / feien / hi / certitud / xerpa / ho / dos-centes (o dues-centes) / sobtat / la qual cosa / pertanyents / sobretot / com a / dels quals / idoneïtat / accessible / prosa / perseverança / pessic / a què / fixos

Exercici 7

a) balises, caiacs, b) fanalet roig, c) planter, d) arpegapilotes, e) tremolina, f) rebufo, g) escaire, h) esmaixada, i) ciclocròs, j) finta, k) assalt

Exercici 8

Les solucions apareixen al final de l'àudio corresponent.

Exercici 9

Pocs ciclistes reuneixen tanta mística al seu voltant com el francès Raymond Poulidor. Hui dia, encara és ben habitual

esmentar la figura d'aquest gran escalador per a il·lustrar les actuacions dels aspirants que mai no aconsegueixen desbancar el gran líder i acabar alçant els braços en el pòdium final.

Poulidor va nèixer el 1936 en un poblet del departament de la Cruesa, actualment pertanyent a la regió de Nova Aquitània, a França. Va ser ciclista professional entre 1960 i 1977 i, a pesar d'haver col·leccionat un palmarés envejable, replet de victòries parcials, el seu nom està indissociablement vinculat amb la seua llegenda negra: era l'etern aspirant en la classificació final: tres vegades va ser segon en el Tour i unes altres cinc va quedar tercer.

Durant la seua llarga carrera, va coincidir amb dos autèntics monstres del ciclisme, que el van postergar sempre a un lloc secundari: el també francès Jacques Anquetil, vencedor de cinc Tours, en 1957 i, ininterrompudament, entre 1961 i 1964; i amb el belga Eddie Merckx, conegut com a «el Canibal», també cinc voltes guanyador de la ronda gal·la, consecutivament entre 1969 i 1972, i en 1974.

Exercici 10

$39 \times 3 = 117$ | $117 + 68 = 185$ | $185 - 96 = 89$ | $89 + 23 = 112$ | $112 / 4 = 28$ | $28 \times 7 = 196$ | $196 + 65 = 261$

Exercici 11

a) L'opinió majoritària és que prové de l'Índia, però també hi ha qui el situa a Egipte o Grècia. b) Al final del segle XV, entre 1475 i 1485. c) Es va suspendre, després de 48 partides i amb un marcador 5-3 favorable a Karpov. d) Emanuel Lasker, vint-i-huit anys, entre 1894 i 1921. e) El *xaturanga*.

Exercici 12

a) Wilhelm Steinitz. b) En quatre. c) Quaranta. d) ...cap a l'Iran. e) Vint-i-dos anys.

Exercici 13

aV, bF, cV, dF, eV

Exercici 14 (solució orientativa)

a) Sense ànim de polemitzar, jo crec que és preferible que cada u estudeie la llengua o les llengües que vullga en funció dels seus interessos econòmics, afectius o culturals.

b) Sense menystindre la teua opinió, vull expressar que no hi estic d'acord, ja que, massa sovint, la televisió no informa amb la imparcialitat que seria desitjable. c) Amb tots els respectes, trobe que cal distingir de quin tipus de tradició es tracta, perquè, per exemple, no sembla legítim fer perdurar tradicions basades en maltractaments a animals o vetades a les dones.

Autoria: Juli Martínez Amorós (coordinador) i Rosa Anna Guisjarro Contreras.

Audios: Lidia Garrigós Miquel **Maquetació:** Jesús Àngel López Ramón | www.masuno.es

puntperpunt@ua.es | Una iniciativa del Servei de Llengües de la Universitat d'Alacant | **Informació**